BIBLIOTECA CENTRALĂ A ASOCIAȚIUNII SIBIIU

ANUL XXII. Seria II. — No 805 — 4 pagini 5 LEI C. — Joi 21 Ianuarie 1943

GAZETA SPORTURILOR

Birourile: Str. Inginer Anghel Saligny No. 2 Bucureşti

Telefoane: Direcţia şi A-ţia 5.26.60; Secretariat . . 5.91.80; Provincia . . 5.91.80; Tipografia . . 3.26.60

Prim Redactor N. Papagheorghe

ABONAMENTE: 1 an . . . . Lei 1200; 6 luni . . . . „ 600; Autorităţi, Instituţii, cluburi: 3000 lei

Proprietar: S. A. GAZETA SPORTURILOR; Inscris Trib. Ilfov sub No. 282/939; Administrator Delegat: Al. Iliescu

Intervenţii inoportune şi neregularităţi

Boxul este unul din domeniile sportive în care neregularităţile şi intervenţiile inoportune ale conducătorilor de matchuri pot provoca falsificări de rezultate.

Nici o altă întâlnire sportivă nu se pretează atât de bine ca boxul, greşelilor intenţionate sau voluntare. Un antebraţ strecurat abil la carotida adversarului, o lovitură de cap plasată «ştiinţific» în plină figură a omului din faţă, o lovitură de cot sau unele meşteşugite ţineri, sunt abateri de natură să servească interesele infractorului în dauna celui care înţelege să lupte la adăpostul unor regulamente precise şi bazate pe corectitudine şi cavalerism.

Intervenţiile inoportune ale conducătorilor de luptă constituesc deasemenea o calamitate, au darul să scurteze matchul şi folosesc celor cari se pricep să speculeze momentele favorabile determinate de situaţii pe cari cei corecţi evită să le utilizeze în avantajul lor.

Ultimele reuniuni desfăşurate în Capitală ne-au permis să constatăm intenţiile de fraudă ale unora dintre profesionişti noştri, cum şi inoportunele intervenţii ale câtorva directori de luptă cari ne obişnuiseră cu lucruri mai bune decât cele arătate cu prilejul evoluărilor lor din ultimele matchuri.

Nu vom face personalităţi pentrucă nu urmărim să provocăm dezagrămente cuiva ci, animaţi de cea mai perfectă objectivitate vom arăta în rândurile ce urmează, modul cum trebue să se comporte, în absolut toate ocaziunile, cei trei oameni din ring.

Prin regulament, boxeurul este obligat să respecte noţiunile de probitate, cinste şi cavalerism. Oricine se abate dela litera acestui regulament se face pasibil de pedeapsă. Seria loviturilor nepermise formează un capitol aparte şi bine documentat. Acest capitol trebue studiat cu atenţie de orice boxeur pentruca odată ce el s'a angajat într'un match să nu poată invoca nici o scuză în cazul când a greşit.

Loviturile de cap, cele cu antebraţele sau cu coatele, loviturile sub centură şi la rinichi fac parte din lotul greşelilor pasibile de penalitate. Cu toate acestea nu toţi boxerii caută să le evite şi recent am avut de înregistrat inversarea, printr'o lovitură de cap, a soartei unei partide care, până în momentul producerii neregularităţii era cu totul alta decât cea cu care s'a sfârşit lupta. Acelaş lucru s'a întâmplat, mai de mult, cu un match în care unul dintre combatanţi s'a priceput să înşele vigilenţa conducătorului şi a judecătorilor şi a lovit, de câteva ori, cu antebraţele la carotidă.

Nu vom mai insista asupra posibilităţilor de inversarea situaţiei atunci, când este vorba de o lovitură joasă. In asemenea cazuri, profesionistul caută să profite şi ţine seama de riscul pe care îl prezintă o astfel de comportare.

Când este vorba de greşeli voluntar săptuite, intervenţia arbitrului este necesar să fie hotărâtă şi energică pentruca ea să impună boxerilor, judecătorilor şi spectatorilor. Dacă nu a reuşit să prevină o neregularitate, conducătorul matchului trebue să cheme imediat la ordine pe cel care a comis-o. Şi acest lucru nu se face printr'o întrerupere a matchului ci prin simpla pronunţare a numelui celui în vină. In felul acesta se evită pauze nepreväzute şi se marchează scurt, o situaţie neregulată.

Directorii de luptă şi arbitri noştri nu fac acest lucru şi în cele mai multe cazuri ei opresc matchul şi fac imputări prelungite vinovaţilor. In timpul unei dispute pugilistice al treilea om în ring nu are de utilizat decât numele combatanţilor şi cunoscutele trei cuvinte: break, stop, out. Acesta este, redus la ultima expresie, vocabularul unui director de luptă. Utilizarea oricărui alt cuvânt este inutilă şi are darul să scurteze matchul.

Când boxeurul ţine, unul dintre învingătorii de Duminică îşi datoreşte victoria ştiinţei de a-şi îmbrăţişa adversarul, conducătorul luptei nu trebue să despartă pe combatanţi ci să cheme la ordine pe cel în vină, pronunţându-i numele. Căci este fapt cert că nu se cramponează decât boxerii cari nu cunosc lupta corp-la-corp. Ori, mulţumindu-se să rezolve problema prin utilizarea magicului break, conducătorul luptei favorizează pe cel vinovat şi ca atare intervenţia lui are urmări inverse celor cari se fac dorite.

Am remarcat o asemenea comportare într'unul din matchurile de Duminecă şi, ceea ce este mai trist constă în faptul că procedeul arbitrului a adus apa la moara vinovatului şi ne-a făcut să înregistrăm astfel o sumă de inoportune intervenţii.

Se va spune că un director de luptă nu are puterea de a sancţiona fără avizul judecătorilor şi că, de multe ori, aceştia din urmă nu găsesc că este cazul să aplice sancţiuni.

Este adevărat, că la noi, lucrurile se petrec cam aşa dar, vina o poartă tot directorul de luptă care, dupace nu i-a fost onorată o cerere de avertisment se crede îndreptăţit să renunţe la chemarea la ordine a celor cari continuă să greşească. Mentalitatea este cu totul deplasată şi are neplăcuta urmare că scade la refuz personalitatea celui învestit cu puterea de conducător al luptei.

In cazul când unui arbitru i s'a refuzat cererea de sancţionare a unui combatant care boxează neregulat, el trebue să insiste dacă vinovatul recidivează şi să demonstreze astfel că solicitarea penalităţii a fost justă.

In loc să procedeze astfel, conducătorii noştri de luptă intervin fără rost, se încurcă în observaţii care nu-şi au locul şi cauzează astfel o denaturare a întrecerii.

Deci, d-lor directori de luptă, nu ar fi rău să vă impuneţi pe ring o atitudine mai energică şi hotărâtă spre a obţine rezultatele cuvenite.

Jenny Dumitrescu

D. Maior Sebastian Popescu

inventatorul cronometrului fotoelectric ne povesteşte despre săptămâna sporturilor de iarnă dela Sinaia

Amintiri, realităţi şi speranţe. O nouă cupă pentru săniuţe. Un entuziast şi o familie sportivă

D. Maior Seb. Popescu manevrând aparatul de cronometraj

In preajma marilor evenimente ale «Săptămâni Sportului de Iarnă», ce vor avea loc în cursul lunei acesteia la Sinaia, am căutat să evadăm puţin din banalul prezentărei concurenţilor sau al pregătirilor acestora.

După ce d. Maior Anghelescu, preşedintele secţiei de bobsleigh ne-a adus la cunoştinţă ultimele pregătiri, am căutat să aflăm şi părerile altor oficiali, cari gireză bunul mers şi reuşita concurenţilor.

Din declaraţiile preşedintelui s'a putut observa, că scopul spre care tinde secţia de bob a F. R. S. M. e ameliorarea recordurilor şi o cât mai mare exactitate a lor.

Cine ar fi fost oare mai în măsură a da relaţii şi cu cine puteam sta de vorbă, în acest sens în afara d-lui Maior SEBASTIAN POPESCU, directorul şi şeful serviciului de cronometraj cu celula foto-electrică, al căruî inventator este.

*

D. Maior Sebastian Popescu a făcut până în prezent parte din unităţile de elită ale armatei luând parte la războiul sfânt, contra hoardelor roşii, unde şi-a riscat de nenumărate ori viaţa.

Astăzi, invalid, are marea satisfacţie că şi-a putut servi ţara şi neamul. Ca sportiv a fost alături de toate marile manifestări, ori de câte orî i s'a cerut concursul, fiind un sportiv pasionat încă de pe băncile şcoalei când practica atletismul şi footballul.

Ca ofiţer, a fost un mare animator şi susţinător al tuturor mişcărilor sportive ale soldaţilor săi.

Fiind, în acelaş timp un mare tehnîcian, a construit pentru federaţia de Bobsleigh aparatul de cronometraj, cu celulă foto-electrică.

Primele exerciţii le-a făcut în 1937. A urmat perfecţionarea în 1937-38 iar în 1939 a căpătat brevetul invenţiei sale, care poartă nr. 29.608.

Rezultatul acestui aparat a constituit o adevărată revoluţie. Exactitatea lui merge până la o miime de secundă, aşa că înregistrarea de acum doi ani a deat-heatului dintre Col. Mihail şi Cpt. Pavlovschi este perfect justificată.

Dar opera cea mai de seamă, a d-lui Maior Popescu e aceea că a pus capăt scandalurilor ce se întâmplau din când în când pe hipodrom la afişarea sosirei, asigurând fotografierea sosirei, cu ajutorul aceluiaş aparat.

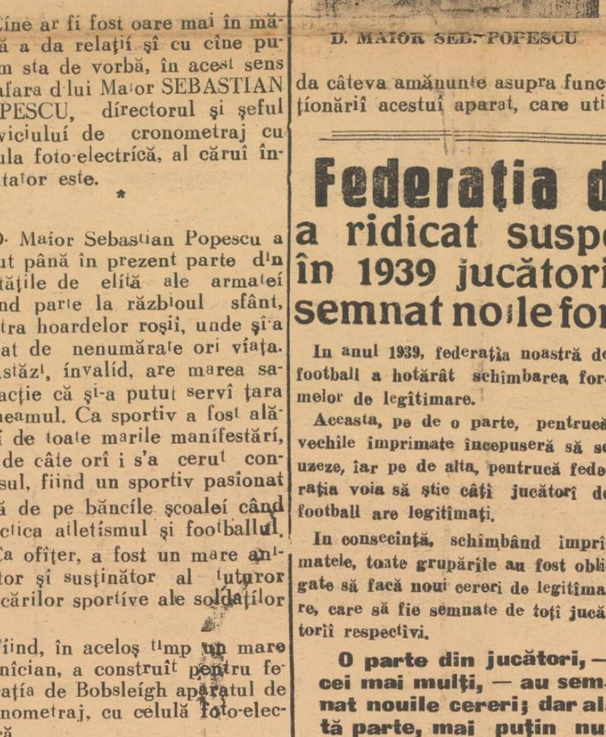

Cabina de cronometraj de pe pârtia de bob dela Sinaia

Amănunte technice

Şi pentru că suntem sa capitolul «desţăinuirii technice», vom

D. MAIOR SEB. POPESCU

da câteva amănunte asupra funcţionării acestui aparat, care utilizează proprietăţile celulei foto-electrice şi permite cronometrajul orî cărui fel de curse (chiar şi acelor în circuit închis, când se poate marca fiecare tur, pentru fiecare vehicul.

Aparatul poate fi folosit pentru fotografierea automată a sosirilor aşa cum s'a aplicat la hipodromul de trap, precum şi la un număr la alte aplicaţii, despre care nu este locul să vorbim.

Sunt totuşi atâtea federaţii şi societăţi (Automobil Club Regal Român, Moto-Clubul şi în special Jochei-Clubul, care ar putea profita de faptul că inventatorul este român şi are posibilitatea construirii aparatului în condiţiuni optime.

OFICIAL AL BOBSLEIGHULUI

Pe lângă cele arătate mai sus, d. Maior SEBASTIAN POPESCU, îndeplineşte şi funcţia de oficial şi şef technician al secţiei de bobsleith, din federaţia sporturilor de munte.

In această calitate, i-am cerut câteva relaţii asupra concursurilor din acest an: şi foarte amabil d-sa ne-a precizat:

«Având în vedere pregătirile, eforturile depuse de toţi aceî cari se interesează de acest sport şi în special de d. Maior Anghelescu, preşedintele secţiei, am speranţa că vom avea, anul acesta concursuri cât mai apropiate, ca valoare de cele din Occident. Cu atât mai mult cu cât nu voi precupeţi nimic în ceia ce mă priveşte, pentru ca toate sosirile să

(Continuare în pag. 3-a)

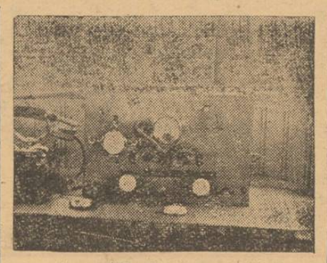

Aparatele de cronometraj

FRFH a cernt aprobarea

OSR-ului pentru jocurile cu Slovacia şi Croaţia din primăvară

Scriam în numărul nostru de ieri că programul internaţional al footballului nostru se anunţă destul de sărac.

Şi în legătură cu singurele jocuri pe care poate conta la primăvară federaţia, în cursul zilei de ieri am aflat că F. R. F. H. a luat act de propunerea federaţiei slovace pentru două jocuri în anul acesta (unul în primăvară, altul în toamnă) şi a cerut aprobarea O. S. R.-ului pentru organizarea acestor jocuri.

Deasemenea, F. R. F. H. a cerut şi aprobare pentru jocul revanşe cu Croaţia, care — după toate probabilităţile — se va disputa în luna Mai. Acest match este perfectat.

In al 14-lea an de carieră şi după disputarea a opt campionate europene

LUCIAN POPESCU

încearcă Duminică să cucerească centura de campion naţional la categoria pana

Duminică dimineaţa, la «Milea» LUCIAN POPESCU, acest pugilist cu renume de rezonanţă continentală, îşi face reintrarea —

LUCIAN POPESCU

după aproape un an de pauză, în care timp a purtat cu drag şi demnitate haina ostăşească, — pe ringurile noastre.

In boxul nostru, Lucian Popescu are cea mai formidabilă carieră, trecutele de glorie europeană pe care «tucîurîul» nostru campion le-a urcat, nefiind atinse de nici un alt boxeur român.

Vom marca mai jos etapele principale ale acestei cariere.

Debut internaţional la 17 ani

Lucian Popescu şi-a început cariera de glorie şi basm, în Maiu 1929 când trece în rândurile profesioniştilor, deşi nu avea decât 17 anî şi 49 kgr.!

In chiar primul match profesionist, dispune de germanul Hermasch, care deşi angajat muscă... se prezintă... pană!...

Nu trec decât trei luni şi micul nostru campion reuşeşte performanţa de a dispune de francezul Renné Chalenge, challenger la titlul continental muscă deţinut de Huat.

E matchul care aduce la loc de cinste în ziarele străine de sport, primul «POPESCU».

In acest timp, Huat fiind în America, titlul european rămâne vacant. Lucian se înscrie în competiţie, dar nu e admis fiind considerat prea... «crud» pentru o asemenea încercare.

Titlul se dispută între doi francezi, şi marseiliezul Kid Oliva, noul campion, acceptă — în schimb

(Continuare în pag. 3-a)

Realităţile sportive romano-bulgare

O informaţie din Sofia transmisă de o agenţie de presă, anunţă că «vice-preşedintele Uniunii Federaţiilor de Football Asociaţie din România», d. George Creţeanu, a perfectat la Sofia două jocuri Sofia — Bucureşti, unul în primăvară la Sofia şi altul în toamnă la Bucureşti.

Credem că aţi ghicit că este vorba de d. Gheorghe Brezeanu, preşedintele Districtului Bucureşti. Dar agenţia de presă nu ştie de unde să ştie.

Dar nu asta interesează, ci faptul că programul internaţional al footballului bucureştean cuprinde două prime jocuri internaţionale, Sofia—Bucureşti, menite să reînvioreze activitatea şi interesul şi să intensifice relaţiile sportive cu Bulgaria.

Dar, credem că vizita d-lui Gh. Brezeanu la Sofia s'a soldat cu mai multe rezultate favorabile desvoltării acestor relaţii.

Le vom şti la înapoierea preşedintelui Districtului Bucureşti.

Federaţia de Football

a ridicat suspendarea dictată în 1939 jucătorilor cari nu au semnat noile forme de legitimare

In anul 1939, federaţia noastră de football a hotărât schimbarea formelor de legitimare.

Aceasta, pe de o parte, pentrucă vechile imprimate începuseră să se uzeze, iar pe de alta, pentrucă federaţia voia să ştie câţi jucători de football are legitimaţi.

In consecinţă, schimbând imprimatele, toate grupările au fost obligate să facă noui cereri de legitimare, care să fie semnate de toţi jucătorii respectivi.

O parte din jucători, — cei mai mulţi, — au semnat nouile cereri; dar altă parte, mai puţin numeroasă, a refuzat din diverse motive.

Pe aceştia din urmă, la cererea grupărilor respective, federaţia i-a suspendat până la semnarea acestor noui cereri de legitimare. In acelaş timp, forul de specialitate a decis ca aceşti jucători să nu aibe dreptul la transferare, decât cu asentimentul grupărilor respective. Dar asemenea cazuri au fost rare, pentrucă grupările care urmăreau pe aceşti jucători nu voiau să le acorde deslegare.

Au trecut de atunci trei ani. Situaţia părea că va rămânea aceeaşi.

DAR IN ULTIMA SA ŞEDINŢA, COMITETUL FEDERAL F. R. F. H. A DECIS SA RIDICE PE DATA DE 1 IANUARIE 1943 SUSPENDAREA DICTATA CONTRA ACESTOR JUCATORI.

IN CONSECINŢA, JUCATORII VIZAŢI DEVIN LIBERI ŞI SE VOR LEGITIMA PENTRU ORICE GRUPARE, CA JUCATORI NOUI, DECI FARA A MAI AVEA NEVOIE DE DESLEGAREA DIN PARTEA FOSTELOR LOR GRUPARI.

Federaţia de footboll n'a acceptat propunerea germană pentru jocul Berlin - Bucureşti

Am scris într'un număr trecut că federaţia germană de football a propus forului nostru de specialitate ca matchul revanşe Berlin — Bucureşti, pe care-l datorează federaţia română, să se dispute sau la 21 sau la 28 Martie la Berlin.

Şi subliniam atunci că propunerea germană este inacceptabilă pentrucă la datele propuse la noi abia începe sezonul de football şi deci jucătorii noştri nu au nicium fel de pregătire.

Incât, puteam presupune că federaţia noastră nu va accepta propunerea, ca şi în alte ocazii când forul german ne-a făcut propuneri similare.

Şi am avut dreptate, pentrucă, comitetul F. R. F. H. n'a acceptat această propunere şi a scris aceasta federaţiei germane, motivând lipsa de antrenament a jucătorilor noştri. Pentrucă — cum spuneam mai sus — la noi sezonul începe abia la 15 Martie.

Incât nici în primăvara aceasta nu se poate disputa revanşa Berlin — Bucureşti.

RANDURI pentru o REGINA a PATINELOR

Am privit, mai ieri, o poză în gazetă şi noianul aducerîlor aminte a strâns, parcă de gât, cu ghiarele regretelor, amintirile...

In poză era ROMICA POP...

Mi-am reamintit-o...

...Era cu trei anî în urmă. La «Oteteleşanu» în plin foc de reflectoare şi ger, îşi dăduseră sărbătorească întâlnire toţi patinorii ţării.... Se dansa şi se făcea asta pe luciul gheţu, aplauzele şi ovaţiile fiind veritabilele buchete de răsplată pentru «actorii»...

Deodată, s'au stins luminile... Dar nu de tot... Intr'un colţ, un reflector colorat lumina o porţiune de ghiaţă clară ca un mărgean. In inimile celor prezenţi, semn de întrebare..

Cine va apare?

Şi a apărut ea, Romica Pop..

O apariţie neverosimil de gingaşă, apariţie diafană ca un fluture cu aripi sensibile şi pudrate, din anii copilăriei...

Un difuzor îngâna trist o muzică de Ivanovici... Un vals din alte vremuri... Pe ghiaţă, o arătare din altă lume, par'că, vrăjea ochii şi inimi...

In arenă se aşternuse o tăcere de cristal... Mii de ochi urmăreau vrăjiţi evoluţiile unei apariţii de besm, iar valsul lui Ivanovici strecurau în inimi fluid de sentimentalism... De sus, fulgi uşori de nea, se prăpăleau plăcut ca într'o noapte de Crăciun...

Cât a durat vraja?

Nimeni n'ar putea spune...

Ar fi putut dura toată noaptea... Nimeni nu s'ar fi clintit...

Când în semi-întunericul arenei, Rodica Pop s'a înclinat desgolindu-şi şirul de smaralde al dinţilor, într'un surâs de adio, s'a rupt vraja unei clipe de basm... S'au aprins lumini şi s'au deslănţuit ovaţii... Toate erau pentru Romica Pop, «regina patinelor».

Au trecut anîi printre frământări, regrete şi speranţe...

Intr'o zi, s'a aflat vestea groaznică: sportiva Romica Pop suferise un accident în munţi... Suferinţe, spital, o masă de operaţie... Romica Pop nu mai avea un picior... Doliu pentru patinajul românesc.

...A venit iar sezon de patinaj... Pe luciul de cristal al gheţei, perechi de tinereţe se leagănă printre surâsuri şi piruete... Aceeaş melodie de Ivanovici străcoară în inimi nostalgi de vremuri apuse. Printre tinereţea celor mulţi lipseşte însă surâsul de cosânzană al Romicăi Pop...

Dintr'un colţ de arenă, cu durerea împietrită în inimă şi ochi, fosta campioană priveşte dureros de straniu leagănul gloriei şi tinereţei ei...

...Am privit mai ieri, o poză în gazetă şi noianul aducerîlor aminte a strâns par'că de gât, cu ghiarele regretelor, amintirilor....

In poză era ea, Romica Pop...

Costin Păun